

MINDSZENTI LAP

Előfizetési ár:

Egész évre	4 Korona
Fél évre	2 Korona
Negyed évre	1 Korona

VEGYES TARTALMU HETILAP. MEGJELEN VASÁRNAP.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Weisz Ignác nyomdájában, hová a lap szellemi részét illető közlemények, előfizetési- és hirdetési díjak küldendők.

Hirdetéseket

és nyílt-téri közleményeket a kiadóhivatal jutányos ár mellett közöl.

Pusztaszer.

Országos figyelmet vont az ünnepség, mely a múlt vasárnap Pusztaszeren lezajlott.

Az a sokadalom, mely ott hullámzott annak feltevésére jogosít bennünket, hogy ez ünneplés kinövi magát hova-hamarabb s országos jelleget fog ölteni.

Helyesnek tartjuk a dolgot. Mindig fokozatosabb a lelkesedés, ha egy eszme megvalósítására a társadalom teszi meg az első lépést, mintha előírás — a commendó hívja fel a társadalmat egy, — bár életrevaló eszme, avagy hazafias tény, kegyeletes aktus megvalósítására.

A midőn üdvözöljük a szegedi honfitársainkat, hogy az Árpád-ünnepet hazafias mozgalmukkal megteremtették, mi által polgártársainknak hazafias örömet szereztek, a haza reményeit, az ifjúságot pedig ez által a haza iránti lelkesedésre, az ősök tiszteletére serkentik.

De midőn méltatjuk a kezdeményezők utánzásra méltó példáját, a midőn meg vagyunk győződve, hogy az Árpád-ünnep már le nem szorul többé a felszínről, sőt iránta évről-évre hatványozva fokozódik ország-szerre az érdeklődés: arra hívjuk fel szegedi lelkes polgártársainkat, mint az Árpád-ünnep kezdeményezőit s intézőit, hogy tegyék át az ünnepséget augusztusról május hónapra.

E szép ünnepséggel kezdje meg az Alföld s népe a tavaszi kirándulást, hazafias ténynyel adjon kifejezést a kikelet szülte örömeinek.

Ha pedig bármi okból május hónapban e cél elérhető nem volna, akkor szeptembert jelöljék ki az Árpád-ünnep idejéül.

Igen sok tényező ellene küzd az augusztusi ünnepélynek, így a nagy munkaidő, mely földmiveseinket tartja vissza az Árpád-ünnepélytől, aztán a nagy forráság, mely bizony ez idén is meggyötörte az ünneplőket.

Szóval, az idei Árpád-ünnep, — melynek szellemi része hazafias érzettel töltötte el a jelenvoltakat, s magasztos érzelmekre hevíti a résztvevőket ugyan, de egyéb tekinteteből kivánni valót hagyott maga után, — s így meggyőzte az intézőket, mik azon hiányok, melyeken a jövőben segíteniök kell.

Községi közgyűlés. Mindszent község képviselőtestülete folyó hó 7-én közgyűlést tartott, melynek lefolyásáról a következőkben számolunk be:

Pap Ákos főjegyző felolvassa a nm. m. kir. vallás- és közoktatásügyi miniszternek az itteni új iskola építkezésére 5000 korona iskolafentartási járuléknak 10 éven át a község javára lett átengedését tárgyazó magasrendeletét.

A kultuszminiszter az építkezés segélyezése ellenében azt az öhaját fejezi ki, hogy egy 3 szobás igazgatói lakást is építsen a község.

Wimmer Károly az igazgatói lakásra vonatkozólag kifejti, hogy az iskolák mellett annak felépítése tetemes költséget venne igénybe, amennyiben a telek óriási mélyedésbe van. Indítványozza, hogy felirat intéztessék a kultuszminiszterhez, melyben kérelmeztessék az igazgatói lakás felépítésének mellőzése, annyival is inkább, mert a község a központi iskolák építésén kívül még két új tanyai iskolát is épít tanítói lakokkal együtt.

Vigh Gyula hozzájárul Wimmer Károly indítványához, ő is kifejti az igazgatói lakás építésének nehézségeit és költséges voltát.

Ezután a közgyűlés egyhangulag magáévá tette Wimmer indítványát s a felirat megszerkesztésével Pap Ákos, Vigh Gyula és Wimmer Károly bizattak meg.

A helyben szervezendő gazdasági ismétlő iskola gyakorló teréről a község által felajánlott fél hold földnek átengedését a vármegye közigazgatási bizottsága jóváhagyta, mit a közgyűlés tudomásul vett.

Az önkéntes tűzoltó-egyesület a közgyűlés elé terjesztette alapszabályait és szolgálati szabályzatát, egyszersmint kéri az egyesület, hogy a község által e célra a költségvetésben több éven át felvett 1200 koronát az egyesület részére beszerzések céljából utalja ki.

Vigh Gyula nagy elismeréssel szól az önkéntes tűzoltóság megalakításán fára-

dozókról. A szolgálati szabályzatba felvétetni kéri azonban azt, hogy tűz alkalmával privát egyének is működhessenek, de működésükben a tűzoltó-parancsnokság rendelkezései alatt állanak.

Sörös Ferencz nem tartja célszerűnek az önkéntes-tűzoltó egyesületet, nem is hajlandó azt segíteni.

Keresztes Ferencz csatlakozik Sörös véleményéhez,

Korom Gáspár sajnálja, hogy vannak olyanok, kik egy ily nemes és a köz javára működő egyesület létesítését nem helyeslik. A községnek kötelessége ezt pártolni. Egyébként a képviselőtestület legutóbb tartott közgyűlésén az anyagi támogatást elvileg már ki is mondotta. Most csak arról van szó, a község a szervezéshez mily összeggel járuljon.

Pap Ákos jegyző indítványozza, hogy a község költségvetésében több éven át felvett, összesen 1200 koronát kitevő összeget utalja ki a közgyűlés azzal, hogy az összeg több részletben az alapszabályok jóváhagyása után lesz kifizetendő.

Ennek ellenében Sörös Ferencz azt indítványozza, hogy e segélyadás helyett még 2—3 tűzoltói állást szervezzen a község.

A közgyűlés Pap Ákos indítványát fogadja el.

Következett Humay Nándor ludasoldali állami elemi iskolai tanító kérelme az iskola épületnél szárazbejáró és sertésöl építtetése iránt.

A képviselők egy része a kérelmet me-rev hidegséggel fogadta, de Vigh Gyula felszólalására a közgyűlés a kérelmet teljesíti, sőt ugyancsak felszólaló indítványára ez alkalommal kimondta, hogy a mennyiben a többi tanyai iskoláknál sincs sertésöl, a jövőben fokozatosan azoknál is fog építtetni.

Ezután tárgyalattott Pap Mihály községi esküdtnök betegsége következtében esküdti fizetésének a f. év végéig leendő kiutalványozása iránti kérelme.

A közgyűlés Pap Mihálynak csak e havi fizetését utalja ki. Helyettesének: Sörös Ferencz esküdtnek pedig az eddigi helyettesítésért 75 koronát, a jövő helyettesítésért pedig havi 12 korona 50 fillér tiszteletdíjat állapít meg.

Haász Farkas a község tanyaföld bér-lőjének az iránti kérelmét, hogy a haszonbérlet terület 90 holdban állapíttassék meg, a község nem teljesíti.

A pénztáraknak a múlt hónapban történt megvizsgálásáról jelentés tudomásul vétele után a közgyűlés véget ért.

Haza jön Sima.

A Szentesen megjelenő „Alföldi Ellenzék“ mult vasárnapi számában nagy lelkesedéssel adja tudtára mindazoknak, kiket illet (Csillagbörtön), vagy nem illet, hogy a „nagy“ Sima Ferencz hazajön.

Mint kebelbarátai beszélnek, Sima Amerikában oly óriási összeget takarított meg különösen a cognacon és pezsgón, hogy itthon minden adóságát kifizeti. De a nagyközönség ezt nem akarja elhinni, sőt a „Szentes és Vidéke“ legutóbbi számában azt írja, a mi már teljesen hitelre is talál, hogy Simának azért kell Amerikát elhagyni, mert már ott is kitélt a becsülete.

Ennek bizonyosságául a „Szentes és Vidéke“ az Amerikában megjelenő „Magyarok Csillaga“ című lap nyomán a következőket írja:

„Sima Ferencz szereplésének Amerikában is elkövetkeznek a végnapjai. Hazugsággal kezdte itt pályáját, tehát ez is öli meg őt. Hazug ürügyekkel jutott be a mc. keesporti parókiára, hazug ürügyekkel akart ott zavart csinálni: ezek forrnak most már a tor-kára.

Ducsa Ferencz talán még elhitte kezdetben neki, hogy ő csak azért nem megy haza Magyarországra — hiába kérte őt meg erre Széll Kálmán miniszterelnök — mert I. Ferencz József királyt ő nem akarja megkérni; a szentesi nép is elhitte talán még neki, mikor azt írta az ősszel lapjában, a „Csongrádmegyei Ellenzék“-ben, hogy Mac Kinley még élete utolsó perczeiben is kezét fogott vele és mosolygott reá és hogy annak gyilkosát is tulaj-

donképen ő ragadta meg, de hát az a hatalmas néger, a ki ezt földre teperte, elragadta tőle a babért: ma többé már senki se áll kötélnek, hogy elhigye szavait.

Nyílt dolog ugyanis, hogy tulajdonképen nem is az I. Ferencz József elleni engesztelhetetlen gyűlölség az ő baja, hanem az, mert holmi okirathamítás és lopás vádjával szemben nem meri tisztázni magát; azután meg hogy Mac Kinleyvel csak azért nem parolázhatott ennek utolsó óráiban, mert akkor, mikor azt megölték, ő Mc. Keesporton holtrészeg volt.

Az, a ki ezeket hazudta, hazudott mást is. Mikor a pittsburgi zászlószentelés volt, hogy azt a Kovács Kálmánt, a kit e szenteléstől elűzni semmiképen se lehetett, befeketitse, egy nyomtatványban szegény származásáért akarta nevetségessé tenni. De hát ez nem sikerült, mert Sima Ferenczet az ünnepegyről, botrányos viselkedése miatt rendőr vitte ki.

Nyílt dolog, hogy Kovács Kálmánnak csak az esetben volna oka szégyenlenie édesapja nyugalmazott vasuti ör voltát, ha az oly megbélyegzett nevet hagyott volna gyermekeire, mint ő, a ki még az okirathamítás és lopás vádjával szemben sem tartja érdemesnek tisztázni magát.

Fölhozta azután, hogy ellenségei Kovács Kálmánt is megvádolták egykor. Ez igaz, mert egy közéleti embernek mindig akadnak irigyei, de az is igaz, hogy Kovács Kálmánnak még mindig fényes elégtételt adott a bíróság minden rákiáltott váddal szemben, mert soha sem szökött el a dolog tisztázása elől.

Végül pedig azt kiáltja reá, hogy Kovács Kálmánt egykor erkölcstelen-ségei miatt csapta el Algyőről a vácsi püspök.

Nos hát, a ki ismeri a papi állás mivoltát, az tudja, hogy egy papot soha nem csaphatnak el, csak áthelyeznek, vagy legfölebbevezeklésre utalnak.

Különbö is, hogy Sima Ferencz soha sem hitte azt, a mit itt kiirt, maga sem, igazolja az ő saját írása, a mit 1893. november 24-én akkori lapjában, a „Szentesi Lapok“-ban Hajsza főczim alatt ekként irt meg:

„Hogy Sima Ferencz mandátumát misztifikációkkal nem lehet megsemmisíteni és nem lehet választási stiklikkel e mandátumtól tulajdonosát megfosztani, az a kéz, melynek ebben a mandátum vadászatban legdicstelenebb szerepe volt, Sima Ferencz egyik rendíthetetlen pártihívét, Kovács Kálmán algyői lelkészt vette üldözés alá. Mi nem szólaltunk föl akkor, mikor a Pallavicini-uradalom megfosztotta Kovács Kálmán algyői lelkészt attól a csekély földjövedelemtől, melyet ezelőtt az uradalomtól élvezett, de a melyet el kellett vesztenie azért, mert ő Sima-párti, nem csak az, de ennek a pártnak egyik oszlopos embere. Kovács Kálmán az elpusztult Algyő templomát fölemelte a romokból. Rendkívüli hitbuzgalmával szegény hiveinek áldozatkészségét odafokozta, hogy most ennek segítségével az algyői templom be van rendezve, míg elődje idejében ez a templom a kigyók tanyája volt. Fölemeljük mellette szavunkat, mert benne hivei egy igazi lelki vezért bírnak, kit szeretnek, tisztelnek határtalanul; mert benne nem csak a jó papot, hanem a minden téren tanácsadó emberbarátot is bírnak. Ilyen embert oly falu számára meg kellene venni és nem üdvös működésben áldatlan hajszákkal zaklatni.“

Ime, így irt Sima Ferencz rólam akkor, mikor azért, mert mint Algyő község képviselője s községi iskolaszé-

TÁRCZA.

VALLOMÁS.

Elibéd állok nyájas olvasó, még nyájasabb olvasónő, s szemlesütve, szégyenkezve vallom meg, hogy szerelmes voltam!

Óh! Csak kaczagjatok ki, nevezetek örjögő bolondnak, mind hasztalan, én szerettem, még pedig valóságos, olykor lángoló, némelykor sziporkázó, néha pedig hamvadozó tűzzel!

De ne higyjétek, mintha az én szerelmemnek históriája nem volna . . . dehogyan is nincs!

Kezdődött pedig ez a história attól a perctől fogva, ahogy én Őt megláttam. Egy tekintet karcsu derekára, hősziű nyakára, s én megvalék büvölve, — rabjává levék!

Beteggé kellett volna lennem, ha meg hódítom, ami körülményeimhez képest nem is került nagy áldozatomba . . . Meghódítottam s így enyém volt, — osztatlanul.

Ne higye senki, hogy házibarátjaim előtt nem tudtam volna kellő tiszteletet szerezni a „Pipa, Szép asszony és Paripa“ szentháromságának.

De ti türelmes olvasóim ugyebár erre

kevésbé vagytok kíváncsiak, mintsem a tulajdonképeni históriára, melynek végéről hangom komolyságánál, eszméim érzelmdus voltánál fogva szentül azt kell hinniek, hogy fölötte tragikus leend.

Sőt nem tiltakozom az ellen sem, hogy a lágyszivű olvasónő készen tartsa patyolatkendőjét, s merem mondani, hogy a legkeményebb férfi szive is meg fog indulni bánatomon.

Enyém volt ő, s én büvös körében mézes heteket, sőt mondhatom mézes hónapokat töltöttem. Ez idő alatt kicsiny szobám kevés napsugarat pillanthatott meg, mert úgy telve volt boldogságomtól, hogy egyetlen sugaracská is alig szűrődhetett be.

Szerelmemnek három fázisát tudtam megkülönböztetni.

Az első fázis, — amidőn a mézes hetek alatt ő, hófehér színét veszítve, nap-nap után mindjobban halványodott, s nekem még jobban tettsett mint azelőtt.

A második fázisa volt szerelmemnek az a kissé lehűtött lázas kedélyállapot, melyet a hosszabb együttlét szokott előidézni.

Fölötte jól érzem magam, s az ő arczától a ragyogó hajnalpir többé soha sem

tűnt el. Ezen pir előmlött az arcz teljében, végighuzódott hattyu nyakáig, mindjobban halványodva, majd vakító hősziűbe csapva át, a mely ismét rózsaszín nyakékbe olvadt.

Mi már ekkor közelebről ismertük egymást, s mondhatom elválhatatlanok voltunk. Ha sétálni mentem, velem volt, s ha jól emlékszem egyszer az „Ifjusági Kör“-ben is velem volt.

Mennyire csodálták szépségét, mennyire irigyelték tőlem!

De ebben semmi csodálatos nincs.

A harmadik fázis — ez a legérdekesebb! Az volt, midőn . . . De talán mondanom sem kellene.

Hiszen magától értetődik.

Ki látta Fatinizzát? . . . Óh! Ez a Fatinizza! . . . Fatinizza, minden történt!?

Nos hát! midőn a vágtyól égő Kancsukoff fölemelte szerelme tárgyát, egy szénfekete néger lányban, így kiáltott föl:

Bizonyára irántam való szerelmében feketedett meg!

Szóról-szóra ezt mondhatnám én is, szerelmem tárgyának harmadik fázisáról.

Mert biz ő nem kevésbé lett fekete, mint a bájos pszeudó Fatinizza.

Ah oly fekete, miként az éj!

kének elnöke, nyomorban sinlődő hi-
veimért — ott az uradalmi ispánnak
egymagának is nagyobb csűrhéje és
gulyája volt, mint az én körülbelül
3000 hívőt számláló hitközségemnek
— fölemeltem szavamat s ezért üldö-
zés alá vétettem. Mint folyt le pedig
ez a dolog, mivel nem vagyok a ma-
gam dicsőítésének barátja, igazolják
az akkori újságok.

Sima Ferencz tehát csuf kudarc-
zót vallott e végső erőlködésével, mert
ő már ugyis bíróság elé van állítva,
a honnan nem fog szárazon kimene-
külni. Szereplésének végnapjai azért
elközelgettek, mert most már nemcsak
hazugságáért kerül bíróság elé, hanem
azon ékes dolgaiért is, a miket mint
halotteltakarító és magyar ügyvéd is
cselekedett itt.

Nehogy pedig azt mondhasa va-
laha, hogy a mit mi itt idéztünk, az
soha sem jelent meg az ő lapjában,
hát ezennel 200 dollár jutalmat tűzünk
ki annak, a ki megczáfolja, hogy a
fenti sorok megjelentek 1893. nov.
24-én a „Szentesi Lapok“-ban. Ha
nem úgy találja benne, akkor ott a
csekk Cerankó Józsefnél. Mc. Kees-
porton fölveheti bármikor és bevált-
hatja készpénzben azonnal bárki.

A „Magyarok Csillaga“ ugyanezen
száma „Sima Ferencz a rendőr kezé-
ben“ czimén ezeket írja:

Sima Ferencz, a ki hetek óta ké-
szült arra, hogy a pittsburgi zászló-
szenteléskor rehabilitálja magát azok-
kal a rendőri körözésekkel szemben
a melyeket róla a „Szabadság“ tett
közzé, ez ünnepélynél rendőr kezébe
került.

Mikor ugyanis visszatért a menét
a Turner Halleba, Sima, hogy min-
denki észrevegye, hogy e napon ő
fecskéfarku frakkba, meg kemény ala-

S ekkor szerettem őt legforróbb érze-
lemmel, legigazabb odaadással, legföltéke-
nyebb hűséggel.

Kináltak volna érte nem tudom mit,
— világért dehogy adtam volna.

De boldogságomat megirigyelték a
párkák, s el kelle őt vesztenem!

Egy alkalommal sétálni mentem. Este
volt, a csillagok fényesen, de a lámpák an-
nál kevésbé égtek. E fél homályt arra hasz-
náltam fel, hogy vele enyelegjek.

Annyira elmerültem pajzán mulatozá-
somba, hogy nem vettem észre, midőn egy
férfi egyenesen nekem jött, belém botlott, s
elterült a kövezeten . . . Neki kutya baja
sem lett, felkelt, pardont kért, s tovább ál-
lott . . .

De szerelmem tárgyának ez oltotta ki
életét.

Mert a midőn a szórakozott polgár-
tárrsal karamboláztam, ő kiesett a kezemből
s dirib-darabra széttörve, szerte hulott a kö-
vezet felületén . . .

Önök csodálkozva tekintenek rám?

Tudom én hogy mit beszélek. Bárha a
bu meg is zavarta eszemet.

Igen, ő ekkép kimúlt az árnyék vilá-
gából, s én megfogadtam, hogy soha, ez
életben nem veszek többé — tajtékpipát.

ku czilinderkalapba öltözött, a terem
emelvényén foglalt helyet. Tisztelői
idevitték Aszmongya Jánosné asszonyt
is. Simát erre előtötte a méreg s
nyomban háromszor olyan paprikavö-
rös lett, mint a milyen máskor szo-
kott lenni. Reá szólott tehát, hogy mi-
ért oly nagy hive Kovács Kálmánnak,
mire Aszmongyáné asszony se maradt
a felelettel adós. Erre torokszakadtá-
ból reáordított a közbecsülésnek ör-
vendő asszonyra; hogy: „Tudja-e
hogy én nagyságos ur vagyok, otthon
is az voltam, a maguk papja pedig
csak egy vasuti bakter fia, — azt
majd így rázom ki a reverendából.“
Nosza, lett erre fölfordulás. A nép
részben kifelé tódult, részben pedig
rendőrért kiabált, míg végre egy rend-
őr nyakon csipte a híres nagyságos
urat s úgy kibukstabirozta a teremből,
mint egy suszterinas gyereket. E bot-
rányért bizonyosan lakat alá kerül vala
a nagyságos ur, ha a rendezők meg
nem kérik a rendőrt, hogy az ünne-
pély hirneve érdekében, ne vigye rend-
őrségre a híres nagy urat. A rendőr
tehát engedett, de csakis azon föltétel
mellett, ha a nagyságos ur nem fog
többé a terembe visszatérni. S így ma-
radt el annak nemcsak híres rehabili-
tálásra szánt beszéde, de azon ünne-
peltetése is, a miről már előre hasá-
bos cikkeket akart Szentésre írni.

Vegyések.

— Vendég. Folyó hó 7-én F o d o r
Lajos, a h.-m.-vásárhelyi óvóképző igazgató-
tanárja községünkbe érkezett oly célból,
hogy az újonnan épült óvodát, illetve a
a belső felosztást, mint szakértő, szemügyre
vegye. A tudós tanár ur V i g h Gyula urad.
mérnök ur vendége volt.

— A pusztaszeri Árpád-ünnep. Mult
vasárnap volt Pusztaszeren az Árpád-ünnep,
a melyet évente rendez a „Pusztaszeri Árpád-
egyesület.“ A hazafias egyesület, a melynek
élén Kovács József szegedi tüzoltó főparancs-
nok, Várady Gyula áldozópap, Kószó István
dr. és Becsey dr. ügyvéd állanak, azt a célt
tűzte maga elé, hogy honalapító fejedelmünk
emlékét a népben ébren tartja s a szeripusz-
tai apátsági templom dűledékei mellett em-
lékkápolnát épít. A vasárnapi ünnepségen
óriási közönség vett részt. Még nem halvá-
nyultak el a hajnalcsillagok, a mikor a Sze-
gedtől Félegyházáig eső sikság népe már
ébren volt és a tanyavilág száz és száz
kacsaringós utján lelkes magyarokkal meg-
rakott szekerek vonultak a milléniumi Árpád-
szoborhoz a Szeri-pusztára. Mindszentről
reggel 5 órától 9 óráig a kocsik szakadatlan
láncolata vonult át a Tiszán az ünnepség
helyére. Szegedről, magából a városból is,
a kocsik beláthatatlan sora reggeli öt óraker
indult a tüzoltókaszárnyából. A reggeli öt
órás vonaton kívül még egy vonat vitte az
ünneplő magyarokat. A vonaton érkezőket
Kisteleken bandérium és kocsisor várta. A
lovasbandériumot a diszruhás, kócsagtollas
Beck István városi jegyző és Terescsényi
Gyula hivatalnok várta. A pusztaszeri határon
reggel fél 8 óraker tarackklövések jelezték a

lovasbandérium megérkezését. Megérkezés
után a rengeteg kocsi táborba szállt, a nép
egy része sátort vert és annak árnyékában
költötte el reggelijét. A pusztaszeri halmot
oly sűrűen lepte el a sok kocsi, ló, ember,
sátor, hogy mozogni is alig lehetett. Vagy
nyolczezer főnyi volt a közönség. A vásáro-
sok korábban kirakodtak, ugyszintén a ma-
gyaros laczikonyhák is, melyekben hamisi-
tatlan buczkai bort mértek és halpaprikást
tálaltak. A milléniumi Árpád szobor előtt
egy szegedi kárpitos-czég azt a híres sátort
állította föl, melyben a király megnyitotta a
a milléniumi kiállítást. A sátorban Várady
Gyula római katolikus áldozó pap misét
mondott, mely alatt a „Szegedi Daloskör“
őségi magyar egyházi énekeket énekelt. Mise
után következett az Árpád-ünnep és a hét
vezér fájának fölavatása. A „Szegedi Dalos-
kör“-rel a nép ezrei együtt énekelték a
Hymnuszt. Az augusztusi nap szikrázva on-
totta fényét a tömegre és a pacsirták a ma-
gasból hájos trilláikkal belevegyültek az
énekebe. Pósa Lajos, a kit lelkesedéssel vettek
körül, elszavalta szép alkalmi költeményét.
Becsey Károly dr. ünnepi beszédet mondott.
Majd a „Szegedi Daloskör“ a Szentelt han-
tok czimü dalt adta elő. Várady áldozópap
a hét vezér emlékére ültetett hársfákat szen-
telte meg ezután. Az egyes fáknál a követ-
kezők mondtak rövid beszédeket: Álmos fá-
jánál Várady Gyula, Elődénél Kovács József,
Kundénál Becsey Károly, Ond fájánál Szeged
város közönsége képviselőiben Gaal Endre
városi tanácsos, Tas fájánál Sárly János,
Hubáénál Hirhäger Ferencz és Töhötöm fá-
jánál Terescsényi Gyula. Láddy Antal záró-
beszéde után a tömeg ezrei a Szózatot éne-
kelték. Délben a pusztaszeri Árpád-egyesület
megalakuló ülése volt, melyen Kovács József
megnyitója után Kószó István dr. hazafias
beszédben fejezte ki az egyesület czélját. Az
alapszabályokat előterjesztették és elfogadták.
Délután népnépség volt, s este az egész
résztvevő közönség bevonult Szegedre.

— Kossuth-ünnepély. Említettük la-
punk mult számában, hogy a helybeli 48-as
kör mozgalmat indított Kossuth Lajos 100
éves születési évfordulójának megünneplése
céljából. A kör elnöksége ma délelőtt 10
órára a község háza tanácstermébe hívott
össze értekezletet az ünnepség rendezésének
elfogadása és programjának megállapítása
céljából.

— Művész-est. Widovits János művész
tegnap este Bertók János vendéglőjében a
közönség igényeit minden tekintetben kielé-
gítő estélyt rendezett. Egyébként szükségte-
lennek tartjuk nevezett művészről, ki nem
mindennapi tehetség, dicsőhimnuszt zengedez-
ni; a kik látták és hallották művészi elő-
adását, valóban el voltak ragadtatva. Ma
— vasárnap — közkívánatra még egy elő-
adást tart, melyeket igaz jó indulattal és
meleg ajánlással, a valódi műélvezet biztos
tudatában ajánlunk közönségünk szives fi-
gyelmébe és pártolásába.

— Gazdasági ismétlő iskola. Ismere-
tes, hogy Mindszent községe a felállítandó
gazdasági ismétlő iskola gyakorló teréül fél
hold földet ajánlott fel. Mint értesülünk, a
kir. tanfelügyelő felhívta a tanítói kart, hogy
képesítettségeiket haladéktalanul küldjék be.
E szerint a gazdasági iskola rövid időn be-
lül megkezdí működését.

— Lawn-tennis. Az itthon lévő tanuló-ifjúság, daczára az óriási hőségnek, nagyban hódol a lapda-játéknak, melyet naponta szép közönség nézi. Az ifjúság ez uton is köszönetet mond az alapító tagoknak a játékszerek átengedéséért.

— Hymen. Fried Arthur ur mult héten jegyezte el Szegedről Popper Mihály ur leányát, Berta kissasszonyt. Gratulálunk!

— Tizenhárom krajczár. Az új számítás szerint már huszonhat fillér, még se nagy összeg. Ennyit tulajdonított el Apró Ezek községünkbeli lakosnak mellényzsebéből Antal István 16 esztendő suhancz. A tizenhárom krajczár eredetileg 3 korona 90 fillér volt ugyan, de a többi megkerült, mert csak ennyit czukrozott el az Antal gyerek. Mindazonáltal a törvényszék különböző nyomozások és iratolások után a mult héten főtárgyalást tartott az Antal gyerek lopásának ügyében. A tárgyalás során természetesen ismét vagy 30 korona kiadás merült föl, amit tanudij fejében kellett kifizetni. Mindez pedig azért volt, hogy a törvényszék ítélhesse el Antal Istvánt 8 napi fogházra ahelyett, hogy Jóska bácsi, a kisbíró jól elnápárgolta volna a 13 krajczárok irányában czukrozó Antal gyereket.

— Megszűnt zárlat. A földmivvelésügyi miniszter a sertésvésznek Ausztriába történt behurczolása miatt Csongrádvármegye tiszántuli járása és Szentes r. t. város, valamint Hódmezővásárhely törvényhatósági joggal felruházott város ellen érvényben volt sertésbeviteli tilalmat hatályon kívül helyezte. Azonban ezen tilalomnak ezuttal történt hatályon kívül helyezése a sertésvészszel fertőzve volt Hódmező-Vásárhely önálló joggal felruházott városra és az ezekkel szomszédos községekre ki nem terjed, úgy, hogy a nevezett községek, illetve város, valamint az ezekkel szomszédos községek is az Ausztriába irányuló sertésforgalomról a betegség megszüntetése nyilvánításától számítandó 40-ik napig ki vannak zárva.

— Egy kis félreértés. Mult vasárnap a templom előtt kihirdették, hogy mindazok, kik esküdtbíróági képesíttségükről szóló ívet még be nem adták, haladéktalanul nyujtsák be az adóügyi jegyzőnél. Polgártársaink nagy része e híresztelést sehogy sem birták megérteni. Végre is úgy magyarázták a dolgot, hogy a mennyiben Pap Mihály esküdt már huzamosb idő óta beteg, az ő helyét akarják betölteni. Így értelmezte ezt egy jól ismert ujosztási polgártársunk is, s megjelent a községházán, kijelentve, hogy ő esküdt akar lenni. Ott aztán felvilágosították tévedéséről.

— Luczerna tolvajok. A Tófenéken rendszeren levő luczernát gonosz kezek éjszánkánként kocsiderék számra lopkodják. A nyomok a tófenéki legelőt pusztító nyomtató szerük felé vezettek. Jó lesz a garázdálkodással felhagyni, mert szünetel másnap a nyomtatás, ha a földtulajdonosok elveszik a luczerna orzók lovait.

— Szerencsétlen kocsizás. Mult vasárnap Kovalik József lakostársunkat nagy szerencsétlenség érte. Pusztaszerre akart kirándulni az ünnepélyre. Tüzes paripái a keskeny kopott töltesen a kocsit felborították, s Kovalik törést, zuzódást szenvedett oly nagy mértékben, hogy több hétig kénytelen az ágyat őrizni.

— Pap Árpád felgyógyult. Egy ismert tragédiának egyik szereplője: a feleséggyilkos és öngyilkos-jelölt Pap Árpád, volt tiszai vámszedő körülbelül egy évi betegség után felépült s a napokban elhagyta a kórházat. Ügyében a főtárgyalás valószínűleg szeptemberben tartatik meg a szegedi esküdtbíróóság előtt. A szerencsétlen ember szabadlábban van s ügyének végelintezéséig szabadlábban is marad.

— Csikódijazás. A csongrádvármegyei gazdasági egyesület szeptember 7-én, vagyis kisasszony-napján csikódijazást rendez a földmivvelésügyi miniszter támogatásával, aki a várm. lótenyésztési bizottság elnökének előterjesztésére, 400 koronát utalványozott ki e csikódijazás jutalmdijaira a szentesi kir. adónivatalnál. A csikódijazáson a következő díjak kerülnek elosztásra: Állami díj szopós csikókkal elővezetett anyakanczáknak, 1-ső díj 150 kor., 2-ik 100 kor., 3-ik 50 korona; állami díj 3 éves kancza csikóknak, 1-díj 150, 2-ik 100, 3-ik 50 korona. Gróf Károlyi Imre díjai: szopós csikóval elővezetett anyakanczáknak, 1-ső 250, második 150, 3-ik díj 100 korona. Szentes város díja 3 éves kanczacsikónak 100 korona. A csikódijazás a fentemlített napon délelőtt 9 órakor lesz, amikor a nevezett állatok Szentesen a Jurenák-féle háznál levő városháza udvarára előállítandók. Bejelentéseket a versenyre szeptember 7-én reggel 8 óráig fogad el a gazd. egyesület titkára, a Petőfi-szálló bérházrésében levő hivatalos helyiségben; a bíráló bizottság pedig délelőtt 10 órakor kezdi meg a működését. Az állami és gróf Károlyi Imre díjakra nevezhet minden, közgazgatási értelemben Csongrádvármegye területén lakó és illetékes gazda; Szentes város díjára pedig minden szentesi gazda. Az összes díjakra csak maganevelte jószágokkal pályázhatnak a gazdák, akik bejelentéskor azt, hogy a 3 éves kanczacsikó a saját nevelésük és a szopós csikót az anyakancza náluk ellette, valamint azt is, hogy a jószágok állami méntől vagy köztenyésztésre hatóságilag engedélyezettől származnak, igazolni tartoznak.

— Országos vásár. A szegvári országos vásár f. hó 16., 17. és 18-án fog megtartani. Ugyane napokon fog megtartani a félegyházi vásár is.

— A Tiszába fult gazda. Hódmező-Vásárhelyről írják lapunknak: A mártélyi Tisza partján gazdátlanul maradt vasárnap déiben egy öltözet ruha. A hullámtéren, a meredek parton összeverődött a mártélyi tanyák népe s leste a víz színét, mikor bukkant föl a vízbe fult hullája. Olasz Imre fiatal gazdaember furdott azon a helyen, őt látták ott a parton járó-kezők. Délután 5 órakor fogták ki holttestét azon a helyen, hol furdott s hol ruháját megtalálták. Kezében görcsösen szoritott akkor is egy hatalmas dongot. Olasz Imrének a szegvári útfélen, a nyomás-szélen van a tanyája. Olasz Imre szerencsétlen ember volt. Mikor a katonaságtól hazajött, egyszer két szép méncsikót fogott kocsijába s mikor azok a kocsit elragadták, ő a lovak közé esett; ekkor úgy megijedt, hogy attól kezdve mind erősebb szivbajos lett. E miatt szép felesége is elvált tőle. Azt hiszik, hogy a vízben szivbaja érte utól.

— Tüzek. Szegváron mult hó 31-én Géczy Vigh István szerűjén összehalmozott szalmát a tarlón legeltető pásztor gyermekek szivarozás közben gondatlanságból felgyújtották és négy boglya szalma 70 korona értékben a tűz martalékává lett. — Folyó évi augusztus hó 1-én éjjel 11 órakor pedig özv. Varga Jánosné és leánya közös tulajdonát képező IV-ik tized 68. számú ház gyuladt ki. Az ok ismeretlen, egész bizonyossággal kipuhatolható nem volt, valószínűleg gondatlanságból keletkezett a tűz. A lakóház, istálló és ól teljesen leégett. A kár azonban megtérül, mert az épület biztosítva volt.

— A régi öt- és ötvenforintosokból immár oly kevés példány van forgalomban, hogy a régiséggyűjtőknek is nehéz lesz majd ilyen államjegyeket szerezniök. A hivatalos kimutatás szerint július hónap végével már csak negyedfél millió forint értékű államjegy volt forgalomban, mely összegnek jelentékeny része az elveszett, megsemmisült és így beváltás alá soha nem kerülő jegyekre esik. Az év végéig tehát a régi öt- és ötvenforintosok egészen kikerülnek a forgalomból.

— Miniszteri rendeletek a mezőgazdasági munkáspénztárak érdekében. Darányi Ignác földmivvelésügyi miniszter a mezőgazdasági munkáspénztárak érdekében két rendeletet bocsátott ki a napokban. Az egyik rendeletben felhívja a hatóságokat, hogy a mezőőröket és erdőőröket irassák be a pénztárba; a másik rendeletben megyei értekezletek tartását sürgeti, melyeken megbeszéljék a módokat, amikkel a pénztáraknak a gazdák és munkások között minél szélesebb rétegben lehetne propagandát csinálni.

Felelősszerkesztő és kiadótulajdonos:
Weisz Ignác.

EGY
jól irni és olvasni tudó fiu
tanoncznak felvétetik.

Lucza József első szegedi vegyi ruhatisztító és plüssszírozó intézete
Szegeden, Kossuth-Lajos sugárut 23. sz.

Felelőség és a legjutányosabb árak mellett tisztítok bármely kényes színű és gazdag díszítésű ur, női és gyermekruhákat, színes himzéseket, butor szöveteket, napernyőket, szövet- és csipkefüggönyöket, szóval minden e szakmába vágó munkákat. Plüss és bársonyt gőzölésre elfogadok. Plüssszírozást a legjutányosabb árak mellett készítek. Postai megbízások gyorsan és pontosan eszközöltetnek. Árjegyzék kívánatra ingyen és bérmentve.

Egy ügyes fiu, vagy
leány
LAPKIHORDÓNAK
lapunk kiadóhivatalában
felvétetik.